

ničím nedoložené tvrzení, že následkem uvedené neúplnosti bylo zajisté největšímu počtu voličů znemožněno svoje voličská práva již v řízení přípravném řádně uplatnit. Takto nedostatečně konkretisované námitky byl žal. úřad oprávněn odmítnouti bez meritorního jejich přezkoumání. Proto zamítl-li je z důvodů věcných, nepoškodil ani v tomto směru subj. práv st-lů.

Č. 8216.

Řízení před nss-em: I. Předpis § 7 zák. o ss, podle něhož úřad rozhodující na základě kasačního nálezu nss-u znovu o věci, jest vázán právním názorem, nss-em vysloveným, platí jenom pro nové rozhodnutí úřadu v téže věci, t. j. ve sporu týchž stran o týž právní nárok resp. poměr.

Domovské právo. — Občanství státní: II. věta jako při Boh. A 8211/29.

(Nález ze dne 5. listopadu 1929 č. 23.279/26.)

Prejudikatura ad II: Boh. A 8211/29.

Věc: Karel F. v P. proti ministerstvu vnitra o státní občanství.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l, příslušný dotud do obce T. na Mor. byl ke své žádosti usnesením obecního zastupitelstva ve Sv. H. v Dol. Rakousích z 6. prosince 1918 přijat do domovského svazku této obce. Podáním z 12. listopadu 1920 žádal st-l, aby byl znovu přijat do svazku obce T. Žádosti té obec nevyhověla. Odvolání, jež podal st-l ze zamítavého usnesení obce, nevyhověla ani osp v D. ani zsp v Brně, tato rozhodnutím z 10. května 1922 v podstatě z důvodu, že se stal st-l 6. prosince 1918 příslušníkem města Sv. H. a státním občanem republiky Rak. a tím pozbyl dom. práva v T.

Toto rozhodnutí zsp-é zrušil nss nálezem Boh. A 2778/33 z důvodu, že zsp, vycházejíc z nesprávného právního názoru, že se nabytím dom. práva v republice Rak. v době mezi 28. říjnem 1918 a 16. červencem 1920 nabývá eo ipso stát. občanství rak., nezabývala se vůbec otázkou, zdali st-l nabyl také stát. občanství v republice Rak. a jediné pro tento mylný názor vyslovila, že zaniklo st-lovo dom. právo v T.

Vzhledem k tomu zrušila zsp v Brně výnosem z 3. prosince 1923 výměr osp-é z důvodu, že o st-li podle § 1 : 1 úst. zák. č. 236/20 nutno míti za to, že je státním občanem čsl. s dom. právem v T., a uložila zároveň osp-é zaříditi, aby obec T. mu vydala dom. list.

Min. vnitra rozhodnutím ze 16. června 1925 zrušilo z úřední moci toto rozhodnutí pro vadnost řízení, poněvadž zsp nepřihlížela k ustanovení čl. 1. Brněnské smlouvy a nezabývala se vůbec otázkou, zdali nenabyl st-l po 28. říjnu 1918 v republice Rak. dom. práva a tím také stát. občanství tohoto státu a nezjistila nad pochybnost okolnosti k otázce této se vztahující, jakkoliv podle uvedeného nál. byla podle § 7 : 2 zák. o ss povinna tak učiniti.

Vydávajíc důsledkem toho nové rozhodnutí, uznala zsp výnosem ze 17. září 1925 za právo, že st-l není čsl. státním občanem, ježto jej vzhledem k dom. právu ve Sv. H. v Rak., jež mu bylo uděleno 6. pro-

since 1918, dlužno podle čl. 1. Brněnské smlouvy považovati za stát. občana rak. Odvolání nevyhovělo min. vnitra nař. výnosem z důvodů posléz uvedeného rozhodnutí zsp-é.

Stížnost napadá toto rozhodnutí pro nezákonnost předem z důvodu, že se žal. úřad neřídil právním názorem, vysloveným v cit. nál. nss-u a že tedy porušil ustanovení § 7 zák. o ss. Námitka není důvodná.

Dle § 7 zák. o ss jsou správní úřady, zruší-li nss rozhodnutí u něho stížností naříkané, povinny učiniti další opatření ve věci, při čemž jsou vázány právním názorem, ze kterého vycházel nss ve svém rozhodnutí. § 7 zák. o ss ukládá tedy správnímu úřadu, jehož rozhodnutí bylo nss-em zrušeno, za povinnost jednak, aby učinil ve věci další opatření, jednak, aby při tom dbal názoru vysloveného v nálezu nss-u. Je tedy správní úřad vázán na právní názor vyslovený v nál. nss-u jen v konkrétní věci, které se týkalo rozhodnutí zrušené nálezem nss-u, ale § 7 zák. o ss nebrání správnímu úřadu, aby, rozhoduje v jiné věci, posoudil ji po právní stránce zcela samostatně. Jinými slovy řečeno, jsou správní úřady dle § 7 zák. o ss vázány právním názorem ss-u jen v téže věci, t. j. jen ve sporu týchž stran o týž právní nárok resp. poměr.

Jak z vylíčeného děje patrno, domáhal se st-l v řízení správním, v němž bylo vydáno rozhodnutí zsp-é zrušené oním nálezem nss-u, uznání, že má dom. právo v obci T. Bylo tedy předmětem onoho sporu dom.právo st-lovo, tedy právní poměr st-lův k obci T., a rozhodoval tudíž také nss uvedeným svým nálezem jen o tomto nároku resp. právním poměru st-lovu. Je sice pravda, že při tom úřady správní přihlédly také k otázce stát. občanství st-lova, to však zřejmě jen jako k otázce prejudiciální pro otázku dom. práva. Naproti tomu byla výrokem min-a vnitra dnes naříkaným rozhodnuta a to s účinkem právní moci schopným jediné otázka čl. stát. občanství st-lova, tedy právní poměr mezi st-lem a čl. státem. Není tu tedy totožnosti věci a mohl proto žal. úřad, aniž porušil ustanovení § 7 zák. o ss posouditi věc samostatně a nezávisle na názoru vysloveném v dřívějším nálezu nss-u.

Pokud jde o meritum věci, sluší uvést:

Žal. úřad uznal nař. rozhodnutím za právo, že st-l není čl. státním občanem, ježto jej vzhledem k dom. právu, které mu bylo dne 6. prosince 1918 uděleno ve Sv. Hypolitě, dlužno dle čl. 1. Brněnské smlouvy považovati za stát. občana republiky Rak. St-l doznává ve stížnosti výslovně, že mu bylo uvedeného dne uděleno dom. právo ve Sv. H., tvrdí však, že by byl musil nabýti stát. občanství republiky Rak., aby bylo lze dom. právo udělené mu v uvedené době ve Sv. H. pokládati za platně nabyté. — Stížnost nemá ani v tom pravdu.

Vyslovilť nss a to na základě usnesení odborného plena ze 17. června 1929 v nál. Boh. A 8211/29 právní názor, že k nabytí dom. práva ve smyslu čl. 1. smlouvy mezi republikou Čsl. a Rak. o stát. občanství a ochraně menšin ze 7. června 1920 č. 107 Sb. z r. 1921 se nevyžaduje, aby nabyto bylo v tom či onom smluvním státě nejen práva domovského, ale i státního občanství. Na názoru tom trvá nss i v tomto případě. Je tedy opačný názor, stížností hájený, právně mylný, při čemž je úplně nerozhodno, jak rozhodl ve věci správ. soudní dvůr ve Vídni.